

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **I. K.**
bytem X
zastoupena advokátem Mgr. Pavlem Černoousem
sídlem Lublaňská 398/18, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Úřad městské části Praha 12**
sídlem Generála Šišky 2375/6, 143 00 Praha 12

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím ve vydání stanovení odstranění dopravních značek a dopravního zrcadla ve vjezdu na parkoviště při ulici Nikoly Vapcarova z 20. 5. 2025, čj. P12 157637/2025 ODO/Ba, sp. zn. P12 139395/2025 ODO

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci a žalobní argumentace

- 1. Žalobkyně se na soud obrátila v návaznosti na odstranění dopravních značek a dopravního zrcadla, které byly umístěné při vjezdu na parkoviště při ulici Nikoly Vapcarova. Žalobkyně tvrdí, že je vlastnící značek a zrcadla a že jejich odstraněním žalovaný zasáhl do jejích práv.

Shodu s porvopisem potvrzuje X.

2. V žalobě uvedla, že značky a zrcadlo byly umístěny na základě stanovení žalovaného z 11. 2. 2010, čj. P12 4851/2010-OD/Ří. Vlastnické právo přešlo na žalobkyni posloupeností několika kupních smluv. Žalovaný o jejím vlastnickém právu věděl.
3. Technická správa komunikací hl. m. Prahy, a. s. (TSK), požádala v dubnu 2025 o úpravu dopravního značení, které mimo jiné zahrnovalo odstranění značek a zrcadla v žalobkynině vlastnictví. Žalobkyni o žádosti nikdo neinformoval. V květnu 2025 vyhotovil žalovaný stanovení čj. P12 157637/2025 ODO/Ba, sp. zn. P12 139395/2025 ODO, ale ani to žalobkyni nedoručil. Následně v červenci 2025 odstranili pracovníci TSK dopravní značky a zrcadlo. Při odstranění se dovolávali toho, že žalovaný jako příslušný silniční úřad vydal opatření obecné povahy. Žalobkyni však následně žalovaný sdělil, že nevydal opatření obecné povahy, ale shora uvedené stanovení. To žalobkyni poskytl na její písemnou žádost na začátku srpna 2025. Teprve ze stanovení se žalobkyně dozvěděla, že nejde ani o rozhodnutí, ani o opatření obecné povahy. Proto se proti stanovení brání žalobou na ochranu před nezákonným zásahem.
4. Nezákonnost zásahu spatřuje žalobkyně v tom, že odstraněné značky a zrcadlo byly v jejím vlastnictví, o čemž žalovaný věděl. Značky a zrcadlo byly umístěny na základě výše uvedeného stanovení z roku 2010 pro obchodní společnost O.K.Park, s.r.o., a tato společnost je též osadila. Po ukončení činnosti prodala společnost nemovitosti spolu se značkami panu K., který je následně prodal žalobkyni. V červnu 2016 se pan K. dotazoval žalovaného, zda je při změně vlastníci třeba vydat nové stanovení. Žalovaný mu sdělil, že se jedná o stanovení *ad rem* a změnou vlastníci jeho účinnost nezaniká. Žalovaný věděl o tom, že jsou značky a zrcadlo ve vlastnictví žalobkyně, i z průběžné komunikace mezi nimi. Přesto s ní nejednal a stanovením nechal odstranit věci v jejím vlastnictví.
5. Žalobkyně navrhla, aby soud určil, že zásah žalovaného spočívající ve vydání stanovení z 20. 5. 2025 je nezákonný, zrušil ho a uložil žalovanému uhradit jí náhradu nákladů řízení.

2. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a navrhl, aby ji soud zamítl.
7. K odstranění dopravních značek a zrcadla uvedl, že je v souladu s § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), příslušný ke stanovení místní a přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích a užití zařízení pro provozní informace mj. pro místní komunikace III. třídy, o kterou se jedná v tomto případě. Vlastníkem komunikace je hlavní město Praha a správcem je TSK.
8. TSK požádalo v dubnu 2025 o stanovení místní úpravy, které zahrnovalo odstranění svislého dopravního značení, dopravního zrcadla a dopravní značky P 6. V návaznosti na žádost žalovaný vydal stanovení, který žalobkyně napadá. V posuzované věci šlo o odstranění značení pro nadbytečnost a neoprávněné umístění a osazení značení informativního charakteru. To není třeba stanovit opatřením obecné povahy, ale stanovuje se pouze přípisem, který má povahu sdělení dle § 154 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.
9. Žalovaný je přesvědčen, že žalobkyně dopravní značení a zrcadlo nevlastní. Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, stanoví, že svislé dopravní značení je součástí místní komunikace [§ 12 odst. 1 písm. d)] a dopravní zařízení je příslušenstvím [§ 13 písm. a)]. Součástí věci není samotnou věcí v právním smyslu, a nemůže proto být samotným předmětem práv. Žalobkyně k značení, které je součástí komunikace, nemůže uplatňovat vlastnické právo.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

10. Žalovaný dále uvedl, že dopravní značení bylo původně osazeno v návaznosti na nájemní smlouvu č. 1/10/360/0019 mezi hlavním městem Prahou a společností O.K.Park o provozování parkoviště. Po ukončení provozu ukončilo hlavní město Praha i nájemní smlouvu a uzavřelo novou s panem K. Tu následně Praha platně vypověděla, což potvrdily i civilní soudy, a uspěla i v následném sporu o vyklizení. Bylo-li značení osazeno z důvodu provozování parkoviště na pozemku hlavního města Prahy, je zřejmé, že po ukončení nájemního vztahu se dopravní značení stalo nadbytečným. Žalovaný odmítá, že by věděl, že žalobkyně je vlastnící značení. Je mu známo pouze to, že žalobkyně tvrdí, že na pozemku provozuje službu střežení vozidel.
11. I přesto, že žalovaný neuznává, že by žalobkyně vlastnila značení, informoval ji, že značení je v úschově TSK a prokáže-li své vlastnické právo, může jej vyzvednout.
12. Žalovaný shrnul, že napadený zásah nebyl nezákonný, a žaloba proto není podle něj důvodná.

3. Ústní jednání

13. Ve věci se konalo ústní jednání dle § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.).
14. Žalobkyně na jednání setrvala na své argumentaci a odkázala na ni.
15. Žalovaný též odkázal na své vyjádření a na argumentaci v něm setrval.
16. Soud na jednání provedl k důkazu *poskytnutí informace z 31. 7. 2025* (čl. 7). Z *poskytnutí* plyne, že žalobkyně požádala 24. 7. 2025 o poskytnutí kopie dokumentace spisu vztahujícího se k stanovení z 20. 5. 2025. Její žádosti žalovaný vyhověl a poskytl jí anonymizovanou kopii spisu.
17. Žalobkyně předložila *stanovení z 20. 5. 2025*, kterým však soud důkaz neprováděl, neboť je součástí správního spisu [rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) z 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS].
18. Soud na jednání dále podrobně shrnul obsah správního spisu, který žalovaný předložil. Z něj plynou následující skutečnosti.
19. Sdělením z 11. 2. 2010, sp. zn. P12 4851/2010-OD/ŘÍ, stanovil žalovaný s odkazem na § 77 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu přechodnou úpravu na komunikaci Nikoly Vapcarova, a to podle situačního náčrtu tak, že:
„při vjezdu na parkoviště bude osazeno svislé dopravní značení ‚IP 11A‘ doplněné dodatkovou tabulkou ‚E 13‘ s uvedením těchto údajů: Veřejné hlídané parkoviště; provozní doba; cena za parkovné; název provozovatele a kontaktní adresa
při výjezdu z parkoviště bude osazeno svislé dopravní značení ‚P 6‘.“
20. V přípisu je dále uvedeno, že parkoviště bude provozováno podle podmínek uvedených v nájemní smlouvě č. 1/10/360/0019, kterou uzavřela Hlavní město Praha 2. 2. 2010. Sdělení bylo adresováno společnosti O.K.Park. Ze situačního náčrtu plyne, že na odbočce z ulice Nikoly Vapcarova na pozemek parc. č. 4400/531, k. ú. Modřany, se po pravé straně umísťuje značka IP 11a (Parkoviště) s dodatkovou tabulkou E 13 (Text nebo symbol). Z výjezdu z pozemku parc. č. 4400/531 na ulici Nikoly Vapcarova se po pravé straně umísťuje značka P 6 (STOP).
21. V dubnu 2025 požádala TSK žalovaného o stanovení místní úpravy. V žádosti uvedla, že zjistila, že u vjezdu na parkovací plochu při ulici Nikoly Vapcarova je instalováno svislé

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

dopravní značení v rozporu se stanovením z 11. 2. 2010. V souladu se stanovením je instalovaná pouze značka P 6 (STOP). Tu navrhla TSK odstranit z důvodu nadbytečnosti. TSK informovala, že u vjezdu je též umístěno dopravní zrcadlo, které rovněž není stanoveno. Stav u vjezdu doložila TSK fotodokumentací. TSK navrhla, aby žalovaný přijal novou úpravu svislého dopravního značení s tím, že staré značení a zařízení bude odstraněno, dle dokumentace, kterou k žádosti přiložila.

22. Z fotodokumentace, která je přílohou žádosti TSK, plyne, že u vjezdu na pozemek parc. č. 4400/531 z ulice Nikoly Vapcarova je po pravé straně umístěna značka IP 11d (Parkoviště stání na chodníku kolmé nebo šikmé) a pod ní značka B 20a (Nejvyšší dovolená rychlost) s číslicí 20. Na levé straně vjezdu je umístěna značka IP 11a (Parkoviště). Z výjezdu z pozemku parc. č. 4400/531 na ulici Nikoly Vapcarova je po pravé straně před plotem umístěno odrazové zrcadlo a po pravé straně za plotem je umístěna značka P 6 (STOP).
23. Z grafické přílohy, která je přílohou žádosti TSK, plyne, že TSK navrhuje, aby byla u vjezdu na pozemek parc. č. 4400/531 z ulice Nikoly Vapcarova po pravé straně umístěna značka IP 11a (Parkoviště) s dodatkovou tabulkou E 13 (Text nebo symbol) s textem „Nehlídané parkoviště“.
24. Žalovaný následně stanovil přípisem z 20. 5. 2025, čj. P12 157637/2025 ODO/Ba, sp. zn. P12 139395/2025 ODO, s odkazem na § 77 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu úpravu na komunikaci Nikoly Vapcarova, a to podle situačního plánu tak, že:
„1. Před vjezdy na přilehlá parkoviště bude instalováno svislé dopravní značení č. IP11a + E13 „NEHLÍDANÉ PARKOVIŠTĚ“.
2. Stávající svislé značení č. P6 umístěné před výjezdem na komunikaci Nikoly Vapcarova z přilehlého parkoviště bude odstraněno.
3. Svislé dopravní značení a zařízení umístěné při vjezdu na parkoviště NN3400 bez stanovení místní úpravy provozu (příloha č. 2) bude vlastníkem předmětné komunikace odstraněno.“
25. Přílohou přípisu je fotodokumentace a grafická příloha shodná s přílohami žádosti TSK.
26. Ze spisu dále plyne, že do něj 23. 7. 2025 nahlédla žalobkyně, která uvedla, že vlastní odstraněné dopravní značení. Požádala o pořízení kopie spisu, což jí nebylo umožněno s tím, ať o kopii požádá písemně. Žalobkyně byla též upozorněna, že značky odstranila TSK a jsou v její úschově.

4. Posouzení věci soudem

27. Žalobkyně se domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. Zásah spatřuje ve vydání stanovení, kterým došlo k odstranění dopravních značek a dopravního zařízení, které byly dle žalobních tvrzení ve vlastnictví žalobkyně.
28. Dle § 82 s. ř. s. se každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
29. Citované ustanovení vymezuje podmínky, které musí být splněny k tomu, aby mohl soud vyslovit nezákonnost zásahu a žalobci poskytnout ochranu před nezákonným zásahem. Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Tyto

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

podmínky musí být splněny kumulativně. Není-li některá z nich splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (rozsudky NSS ze 17. 3. 2008, čj. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS, a z 15. 4. 2021, čj. 1 As 394/2020-53, č. 4186/2021 Sb. NSS, bod 24).

30. Aby se soud mohl žalobou zabývat věcně, je nezbytné, aby žalobkyně *tvrdila* splnění všech výše uvedených podmínek, aby žaloba byla včasná (§ 84 odst. 1 s. ř. s.) a aby se ochrany nebylo možné domáhat jinými právními prostředky (§ 85 s. ř. s.). Soud se proto nejprve zabýval splněním těchto podmínek a poté důvodností samotné žaloby.

4.1 Procesní předpoklady

31. Žalované jednání může představovat zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Žalobkyně totiž tvrdí, že žalovaný svým postupem zasáhl do jejích práv, neboť odstranil značky, které jsou dle žalobkyně v jejím vlastnictví. Žalobkyní formulovaný zásah je obdobný případům, kdy správní orgán vyzývá k odstranění reklamního zařízení. Proti takovému jednání se pak vlastník reklamního zařízení brání také žalobou na ochranu před nezákonným zásahem a soudy takové žaloby opakovaně věcně posuzují (např. rozsudky NSS z 26. 2. 2019, čj. 4 As 357/2018-39, z 12. 6. 2024, čj. 6 As 3/2024-44, z 16. 10. 2024, čj. 7 As 144/2024-31, či z 25. 6. 2025, čj. 4 As 277/2024, bod 19). Soud proto považuje čtvrtou podmínku shora uvedeného testu za splněnou.
32. Splněny jsou též první, druhá a pátá podmínka. Na základě stanovení mělo dle žalobních tvrzení dojít k odstranění dopravních značek a zařízení v žalobkynině vlastnictví, čímž byla žalobkyně přímo zasažena na svých právech. Na tom nic nemění ani skutečnost, že stanovení nebylo adresováno přímo žalobkyni, neboť se totiž zásah nadále týká jejího vlastnictví tedy i jejích práv. Za splněnou je třeba považovat i podmínku pátou, neboť žalobkyně tvrdí, že žalovaný postupoval při odstranění nezákonně. Zda tomu tak opravdu je, je již věcí věcného posouzení.
33. Dle § 85 s. ř. s. platí, že *žaloba je nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný*. Žalobkyně se domáhá nejen určení nezákonnosti zásahu, ale též navrácení v předešlý stav (resp. zrušení napadeného stanovení). Stanovení, kterým došlo k odstranění značek, představuje jednorázový zásah s trvajícím účinkem. Žalobkyně však nemá žádný jiný právní prostředek nápravy, který by musela vyčerpat, proto je žaloba přijatelná.
34. Dle § 84 odst. 1 s. ř. s. *žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo*. I tato podmínka je splněná, byť soud nesouhlasí s okamžikem, od něhož žalobkyně odvozuje počítání lhůty pro podání žaloby.
35. Žalobkyně k včasnosti žaloby uvedla, že se o zásahu dozvěděla až 4. 8. 2025, kdy obdržela stanovení z 20. 5. 2025. Ze správního spisu však plyne, že žalobkyně již 23. 7. 2025 nahlédla do správního spisu, v němž se stanovení nacházelo a požádala o kopii celého spisu, čemuž žalovaný nevyhověl. Žalobkyně se tedy o zásahu dozvěděla již 23. 7. 2025. Toto odlišné posouzení ze strany soudu však nemá vliv na závěr o včasnosti žaloby – žalobkyně žalobu podala 17. 9. 2025, tedy v zachované subjektivní i objektivní lhůtě.
36. Vzhledem ke splnění procesních podmínek se soud dále věnoval důvodnosti samotné žaloby.

4.2 Věcné posouzení

37. Žalobkyně založila svoji žalobu na tvrzení, že je vlastníkem dopravních značek a dopravního zrcadla, které žalovaný nechal odstranit. Tato skutečnost je pro úspěch její žaloby klíčová.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Pouze v případě, že by žalovaný opravdu odstranil žalobkyniny věci, bylo by možné uvažovat o tom, že je žaloba důvodná. Soud však dospěl k závěru, že žalobkyně tuto skutečnost neprokázala.

38. Tvzení o svém vlastnictví založila žalobkyně na tom, že značky a zařízení nejprve vlastnila společnost O.K.Park, která je poté prodala panu K., který je následně prodal žalobkyni. K tomu jako důkaz v žalobě označila *smlouvu o prodeji nemovitostí žalobkyni z roku 2018 a předávací protokol a prohlášení pana K.* (str. 4 žaloby). Tyto listinné důkazy však žalobkyně nepředložila ani s žalobou, ani na jednání.
39. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem musí kromě obecných náležitostí obsahovat též *označení důkazů, jichž se žalobce dovolává* [§ 84 odst. 3 písm. c) s. ř. s.] a ke každému podání *musí být připojeny listiny, kterých se podatel dovolává* (§ 37 odst. 3 věta čtvrtá s. ř. s.).
40. Právě shrnutá úprava se liší od úpravy správního řízení i občanského soudního řízení. Ve správním řízení má správní orgán povinnost postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Účastník má pouze povinnost *označit* důkazy na podporu svých tvrzení (§ 52 správního řádu). V občanském soudním řízení musí účastník plnit svoji důkazní povinnost [§ 101 odst. 1 písm. b) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (o. s. ř.)], v rámci, které je povinen *označit* důkazy k prokázání svých tvrzení (§ 120 odst. 1 o. s. ř.). Ani jedna z těchto procesních úprav však neukládá účastníkovi povinnost připojit k podání listiny, kterých se dovolává, jak to činí § 37 odst. 3 věta čtvrtá s. ř. s.
41. To zohledňuje i NSS ve své rozhodovací praxi, v níž k podobné situaci uzavřel, že „*Požadoval-li stěžovatel dokazování rozsudky krajského soudu (kde byl jednou stranou sporu) a dovoláním, které sám podal k Nejvyššímu soudu, měl tyto důkazní prostředky k žalobě připojit (případně uvést, jaké objektivní důvody mu v dodržení této povinnosti bránily). Krajský soud nebyl povinen jej vyzvat, aby tak učinil*“ (bod 38 rozsudku NSS z 10. 5. 2024, čj. 5 Afs 125/2022-37, důraz doplněn; ústavní stížnost proti tomuto rozsudku odmítl Ústavní soud usnesením z 15. 8. 2024, sp. zn. I. ÚS 1975/24).
42. Žalobkyně sice důkazy označila, ale k žalobě je nepřipojila a nepředložila je ani na jednání, přičemž ani nevysvětlila, co jí v tom bránilo. Tím porušila svoji povinnost dle § 37 odst. 3 věty čtvrté s. ř. s. a soud neměl povinnost ji k předložení důkazů vyzvat. Protože žalobkyně *smlouvu a prohlášení* nepředložila, nemohl jimi soud provádět dokazování k žalobkynině tvrzení, že je vlastníci dopravních značek a dopravního zrcadla.
43. Soud si je vědom, že NSS dovodil poučovací povinnost v případě, že není jasné, zda účastník na ústním jednání určitou listinu jako důkaz navrhuje. V takovém případě má soud povinnost si ujasnit, zda jde o důkazní návrh nebo ne (rozsudek NSS z 19. 8. 2024, čj. 8 As 90/2023-60, bod 38–40). Žalobkyně však *smlouvu* ani *prohlášení* na jednání vůbec nezmínila, proto neměl soud ani povinnost si ujasnit, zda takový důkazní návrh činí.
44. Žalobkyně dále v žalobě uvedla, že již z toho, že žalovaný vydal původní stanovení z roku 2010 soukromé osobě (společnosti O.K.Park) musel vědět, že existuje soukromý vlastník značek a zařízení, s kterým musí jednat. Tuto argumentaci rozvedla na jednání, kde poukázala na to, že z fotografií založených ve správním spisu jasně plyne, že dopravní značky nejsou umístěny na pozemku komunikace ale v okolní zeleni. Nejsou proto součástí této komunikace, s kterou nejsou nijak spojeny. Stanovení bylo vydáno pro společnost O.K.Park, přičemž z ničeho neplyne, že by tato společnost jednala za někoho jiného, ani že

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

by žalovaný měl za to, že dopravní značení stanovuje pro někoho jiného než pro společnost O.K.Park.

45. Ani tyto skutečnosti nedokládají žalobkynino vlastnictví. Je sice pravda, že stanovení z 11. 2. 2010 je adresováno společnosti O.K.Park, pouze z toho však nelze dovozovat, že stanovené značky měly být ve vlastnictví této společnosti, ani že je tato společnost osadila. Navíc i pokud by tomu tak bylo, neplyne z vlastnictví společnosti O.K.Park vlastnictví žalobkyně, neboť ta nijak neprokázala, že na ni vlastnictví přešlo (viz výše).
46. Žalobkyně nakonec uváděla též to, že žalovaný věděl o jejím vlastnictví z jejich vzájemné komunikace. K tomuto tvrzení však v žalobě ani na jednání nenavrhla žádné důkazy. Ustálená judikatura NSS přitom uvádí, že pokud žalobce k prokázání svých tvrzení nenavrhne žádný důkaz, nemá správní soud povinnost ho k důkazním návrhům vyzvat. Soudní řád správní totiž takovou povinnost soudu neukládá a § 118a odst. 3 o. s. ř. se na řízení před správním soudem nepoužije (srov. podrobné odůvodnění rozsudku NSS z 24. 5. 2024, čj. 3 As 55/2023-44, bod 26–40, a dále např. rozsudky NSS z 11. 9. 2025, čj. 3 As 76/2025-55, bod 38, z 30. 10. 2025, čj. 2 Afs 29/2025-55, bod 32, a z 4. 12. 2025, čj. 6 As 308/2023-81, bod 61).
47. Žalobkyně neprokázala, že je vlastnící dopravních značek a dopravního zařízení, které žalovaný odstranil. Za takové situace není splněna žádná z podmínek uvedených výše v bodu 29. Neprokázala-li žalobkyně, že je vlastnící odstraněných věcí, neprokázala ani, že byl žalovaný zásah zaměřen přímo proti ní a byla jím nezákonně přímo zkrácena na svých právech. Za takové situace se soud nemůže zabývat zákonností postupu žalovaného.

5. Závěr

48. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť žalobkyně neprokázala, že by se žalovaný zásah týkal jejích věcí. Proto žalobu výrokem I. zamítl postupem dle § 87 odst. 3 s. ř. s.
49. O nákladech řízení soud rozhodl výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci úspěšný, nicméně mu nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. prosince 2025

Mgr. Marek Bedřich v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.